

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

“Ογδοός ο χρόνος είναι
κι’ Έδρα πάλιν αι’ Αθήναι.

Χίλια όκτακόσα κι’ έννενηντα ένα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειδημένα.

Τών δρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

‘Ο Ρωμύς την εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη,
κι’ όταν έγω έξυπνάδα — κι’ όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητής θά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχωμιν,
και’ όσων Αθηνών την πόλιν — και είς την άλλοδαπίν,
και είς την Έλλάδα όλην — δίχως νάζω κι’ έντροπήν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο.

γιά τὰ ένα όμως μέρη — δεκαπέντε και’ ότ’ό χέρι.
Κι’ ένα άλλο άν κρατήσ — ίγινε συνδρομητής,
κι’ όποιο τόν παρή δέν δίδει — δά τόν φάη μαύρο φίλι.
Γράμματα και συνδρομαι — άπ’ εύθείας προς έμέ,
Γιά τή σέρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Τού ‘Ιουλίου ενικότθ,
Ρωμηνού παράτα θαναμαστή.

Πενήντα δύο πούντος και τρακόδα
κι’ ό Φαδουλάς με’ όπάτια δίχως γρόδα.

Μέλαθρον του Φαδουλά, ιδιοόρυθμον πολύ.

Στό χίλια κι’ όκτακόσια τὸ έννενηντα κι’ ένα,
‘σθην έποηγη του καμάτος και του πολλου ιδρωτός,
όπόταν έχωμ τραγανά ‘σθόν ήλιο άπλωμένα
ένδύξως έδούσιλε Γεώργιος ο πρώτος,
εικάτε δι’ ο Θεοδωρή του κράτους τὸ τιμόνι
και όλα ‘στάς ήμέρας του επήγειαν Κορδόν.

Τοιαύτα έσυμφώνησαν ο Σγούτας άρ’ ενός,
Διευθυντής της εύαγούς Πιστωτικής Τραπεζής,
όπου γεννή προς χάριν του αύγά κι’ ο πετεινός
και συμφορά σου άν μ’ αύτόν και είς τάστατα παίξης,
που είναι πρωτομάστορα; και μάνα είς τὰ δάνεια
κι’ εθάμωσε με’ θαύματα τού; Τραπεζίτας; σπάνια.

Κοντά δ’ είς άλλας άρετάς μεγάλας και μυριάς
ή φρίξ τόν διέπλασε κι’ είς διοεράς γενναίον,
εκ τούτης δι’ όρμόμωμος της γενναιοδωρίας
εγάρισε και προς ήμάς; ‘στό Φάληρον τὸ Νέον
οικόπεδον εκ πήγειον εξακοσίων τόσων,
όπως άπολαμβάνωμεν τήν θαλασσίαν δρίσων.

Αυ’ κι’ έγω, τόν δωρητήν θερμάς εύχαριστών,
που κτηματίαν έκαμε κι’ έμένα σεβαστόν,
με’ σάλπιγγας Τυρρηνικάς, με’ βόμβαρδα και κέρατα
σαλπίζω πάσαν χάριν του ‘σθης γης τὰ τετραπέρατα,

και με’ Δωρίς; φρίμγγα; τήν δωρεάν του φάλλω,
ελπίζωμ πώ; άργότερα θά μου χερία κι’ άλλο.

Πρός δι’ ο κίριος Γρουδής, και ούτος δρων μεγάλως,
και σαγηνεύον τού; πολλούς με’ της ψυχής τὸ κάλλος,
που μόνον με’ τὸ βλέμμα του, τὸ διαγίγ; κι’ έξέ,
καθυποτάσσει άριθμούς; παμπόλλους; και ποικίλους,
κι’ είναι τού Σγούτα πάντοτε τὸ χέρι τὸ δεξι
και εμπορεϊ κοντολογής; νά πεταλώση φάλλου.

‘Εξ’ άλλου δι’ ο Φραουλάς, γαίδουροκτηματίας,
με’ τήν μορφήν έλεσινην κι’ ούχραν έξ άιτιτίας,
τά μάλα κακοκληρωτής, όλίγον μακροχέρης,
και κυνικό; φιλόσοφος; και πρώτος κανονιστής,
νόστα κι’ ήμέρας προσπαθών; νά εζωήν ένα τρόπον
που νά πλουτίση και αύτός; χωρίς; νά κάμη κόπον.

Συμβόλαιον οικοδομής και συμφωνία πληρωμής.

‘Η νέα Οικοδομική έκείνη ‘Εταιρεία,
που άγαθή ‘στό Φάληρον επέρσε μωρία,
διά τού Προεδρεύοντος; τού Σγούτ; αναλαμβάνει
νά κτίση ένα Μέλαθρον ίδια της άπατήν

